

У Новоме Саду 30. септембра 1886.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве: 10. — 5. — 2½ динара или франка. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcellangasse, 56.) — Претплата и све што се тиче администрације шаље се штампарији А. Пајевића у Нов. Саду. — За огласе плаћа се 6 новч. од реда, слова као што су ова и сваки пут 30 новч. за жиг.

У м е, у м е.

Уме Абдул, уме, уме,
Да заступа народ дично.
И кад коме поклон даде,
Одвише је симболично.

Принцезица наша светла,
Принцезица мила, мала
О Србима можда до сад
Јоште ништа није знала.

Сад ће можда прваш видет'
Српско лице и одело.
То ће прво лутка бити.
— Шта се, боже, тиме хтело!?

Из чије се главе роди
Лутка ова, боже мио.
Да из главе Абдулове —
Гарашан је бабичио!

Упечаци младих дана
Дубоки су у детету.
Лутка — српство — српство — лутка
Ти ће појми да се сплету.

Уме Абдул, уме, уме
Бит' заступник роду дичан.
И кад коме поклон даде
— Абдулски је симбо-личан.

Шетња по свету.

XXXIX.

„Трипут бог помаже,“ вели наша пословица. За то се ето и по трећи пут одложио наш синод. Само чујем, да се калуђер Радић боји, да се синод и по четврти пут и по пети пут не одложи, те да он узмора што дуже чекати на митру и — штаку. Њему је сад као оном овостраном Србину, ком је био дужан неки Србијанац, па никако да плати свој дуг. За то је ово страни Србин отишао на тужбу кнезу Милошу.
„Како хоћеш, да ти судим: немачки или српски?“ питао га кнез Милош.

„Па молим, господару, немачки“, рече Србин, који је много држао на наше „уређене“ правне одношаје и на правичност и егзактност наших судова, дочим је с друге стране мислио, да у Србији владају још турске прилике, те ако би казао, да му се српски суди, онда никад до свог новца доћи неће.

„Добро“, одговори му озбиљно и намргођено кнез. „Дођи ми после шест недеља, а међу тим ћу ја већ извидети ствар.“

После шест недеља ето овостраног Србина опет пред кнеза Милоша.

„Хо мај човече, рано си дошао,“ рече му кнез. „За тако кратко време нисам могао извидети ствар, него дођи опет после шест недеља.“

Србин оде снужен, а после шест недеља ето га опет у Србију.

„Не иде то тако лако, него дођи ми опет после шест недеља,“ казао му кнез и тако га непрестано вортао, док се овостраном Србину није досадило, те рече:

„Ама, господару, преклињем те, немој ми више судити немачки, већ суди ми српски.“

„А, тако! Е онда седи!“ и кнез позове свог слугу, па му наложи, да оде и да регне дужнику, да одмах дође у конак.

За по сата ето и дужника. Сав се задувао, како се журио.

„Је си ли ти бре Милија дужан овом човеку сто дуката?“ питао га кнез.

„Јесам, господару,“ одговори дужник уплашено.

„Па што му поштено не вратиш?“

„Нисам могао, господару.“

„Што лажеш, кад ја знам, да си ти богат човек и да си јуче баш хаснио грдне паре на свињама. Него ако ти за 24 сата не вратиш овом човеку тих сто дуката, то ћеш ено тамо на оној крушци висити,“ и кнез му руком показа кроз прозор на неку разгранату крушку.

„Хвала богу, господару, ја сам увек поштен човек био, па ево одмах да платим, што ми је човек у невољи поштено дао,“ и Србијанац извади кесу и изброја сто дуката своме веровнику, па оде својој кући, а оострани Србин је до неба хвалио мудрост кнеза Милоша и краткоћу и правичност српског суђења.

И сиромасу Радићу мора бити да се досадило већ, што му Трефор непрестано немачки суди, те је тако непрестано у неизвесности, хоће ли и доћи до давножељног владичанства, или ће — убрисати уста. За то мора он сам да се хвали по листу од светског значаја, по некаквом опскурном „Werscheter Gebirgsbote“-у, ког најрадије читају вршачке пиљарице. У том листу дакле вели он сам за себе, како је најчученији међу свим Србима, како је до сад написао 13 књига од дубоке „научне“ вредности, како има орден, како је његов отац војевао заједно са Мађарима 1848-ме године, како је у државном интересу, да он постане владиком, како је јак и здрав и тек што је прешао тридесету годину. (Па што се не жени, бог га видео! — Пр. слагачева) и ти боже знаш, шта тамо све не стоји.

ПОДЛИСТАК.

Чика Радино накаљаније.

У пивару једну, неког топлог дана, гостију се стекло, ода свију страна, силне боце вина, са кипећом содом или каквом фином накиселом водом ту се увек тропе. — Па тек живо што је, из ледаре иде, па ипак се зноје с њега многи гости; та Ви добро знате да од доброг пива мира не имате.

А „крениришли“, што се, тамане уз пиво, ни броја се незна! . . . А да ником криво неби штогод било, ено крчмар Раде с' келнерима својим не чини параде, него псује, кара, кад се гости туже да их млађи неће, добро да услуже. . .

Поносито шеће, наш господар Раде, (да ће хасне бити, то већ сваки знаде), па што више света, сотим више вара, с' тога газда Раде, госте разговара; код сваког ће стола забавит' се мало,

Него Радићу и ако се сигурно досадио већ „немачки суд“, зацело још мање би му се допао српски, јер он не би овако лепо прошао, као онај оострани Србин код кнеза Милоша. Њему би се морало управо турски судити, јер је одавно отишао у Турке. Међу тим Герман хоће да му суди арнаутски, па сиромас Радић од толиких судова тешко да неће пасти — на земљу. Митре кукавац видите неће, али можда — штаку, па да видите, и то је нешто.

Милисав.

У Ш Т И П Ц И.

Краљ Милан се вратио у Београд. Сад више не можемо читати да се опет вратио, него је на реду да — отиде.

Краљ Милан се враћа из купатила и лова. Реч је и о неким голубицама. Сад само не знам, да ли се оне односе на лов, или на купатило.

„Уставност“ се опет појавила у Србији. То јест она, што излази на — папиру.

Све су новине донеле, да је епархијска скупштина вршачке дијецезе требала бити 26 септ. само је „Панчевац“ донео, да ће бити 36 септембра. И прође 26 септ. а од скупштине не би ништа. Каква су времена, моле још „Панчевац“ имати право.

Не знам само, не чекају ли можда нека браћа Панчевци тај 36 септембар, па да онда почну радити онако, како треба.

Парох Павле Николић упрегао је барну у шаре-

(да је врло учтив, одавно се знало).

. . . Сад су опет ено гости му на врати, читав чопер деце, унутра с' уврати, за руку се држе, па у башту ступе, заузеше одма три-четири клупе; са њима је дошо, (куд' ће деца сама?) отац, — или шта је; . . . (прећутаћу, Вама)

Газда Раде жури, да поздраве госте келнери су дошли, деца да умосте. — „О, ала су красна, та дечица мала!“ . . . кашће газда Раде; . . . јер то није шала, за свако је дете наручено пиво, а да неби било макар коме криво, по два пара „виришли“ нека сваком даду, (бар ће онда од њих мира да имаду.)

„Вођа“ ће за цело и сам бити жедан, зато брзо смаче и он „кригл“ један, па и „вириле“ канда, пријају му добро, јер бога ми овај новодошли побро, већ четвртом „иару“ сад ће да се свети, а жива ће бити, мислим „кригл“ пети, . . . Дечица су пила, колико им воља, за „вириле“ све мисле, да је туђа боља, па се сташе клати, сташе отимати,

WWW.UNILIB.RS
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

не тајиге, па кући по митровачком протопопијату поверенице за Германа, Дакле има макар и барне, који носи те поверенице. Жалосно!

Новосађани могу сад мирно спавати; ноћне стражаре су им — затворили.

У Тапмаду родила је једна Немеца 4 детета у 4 дана. Да је била Српкиња, могла би се оптужити ако ништа друго, а ово бар због рушења обичаја.

У Илоку има чокот, на коме је родило 870 грозда. То је велики чокот. Ал да ви видите у „винограду господњем“ каква се излегла филоксера, то баца цео онај чокот у засенак. Питајте само Карловчане!

Θ.

М а л е р.

Помислите само
Да грозна малера:
Разболе се Кати,
Њезин мужић Пера. —

Ал' се Ката једи
Јер то њојзи смета,
Не може због њега
У парк да се шета.

Због тога је љута,
По цео дан виче:
„Та оздрави једном,
Перо несретнице!“ —

К П Мир
нумера фир.

Доба“ о падник.

А он је баш пештански човек.

Спира. Шта, признали су дакле да је о падник!

Ђира. Ено га на! Те би хтео да баш све други признају. А да шта ће остати нама.

П у с л и ц е,

▽ Ирске госпође поднеле су из поштовања Гледстону албум, који је пет центи тежак. — Ала да се нађе ко, да и Гарашанину такав албум (макар из поштовања) — на главу баца!

◎ После Будапеште најглавнија нам је варош Сегедин. Тако су говорили наши мадаризатори. (Канда и колера тако исто мисли).

Енглески шацмајстор Черчил већ је стигао и у Беч, — ал неће ни с ким да говори. Немојте се чудити, ако ови дана неколико новинарских рапортера пукну од једа.

а кад то не хасни, још и — батинати.
Пиво своје чини!! и крај претње сваке деца чине ларму, бруке свакојаке! . . .
„Ти си моју „вирилу“, — моју „кифлу“ изо!“ . . .
„а ти опет моју зашто си загризо?“ . . .
„Вођа“ децу блажи, ал на себе мисли, попио је пива, *из же не знам числи*, а појео „вирили“ барем десет пари, (знак је да му стомак врло добро вари!).
Газда Раде гледи, па се само чуди: каквих има, Боже: прождрљиви људи!!
Ал' најпосле, њему такви гости годе, такви гости њега у богатство воде. . .
. . . Сад ће дечиј вођа, устати па рећи:
„Драги Господару! Ви'те, овај већи, „паметан је јако! Па и ово двоје, . . .
„само овом малом не знам данас што је?
„ваљда ово пиво!?! . . Дал' би молит' смео:
„ја би га у Вашу собицу одвео,
„да мало проспава и да дође к' себи,
„јер оваког, знате, водио га неби“ . . .
— „С' драге воље! . . Молим! . . Ево собе моје!
— „изволите само! . . Па и ово троје,
— „ако Раг се свиди, нек почину мало,

— „док у глави пиво буде се стишало“! . .
. . . Одведоше децу, „вођа“ код њих оста, али њему канда јоште није доста;
јер тек што се деца, смирише, поспаше, а он опет поче ређат' пивске чаше! . .

Међу тим је посо, нашег газда Раду одав'о одавде. — Млађи често краду чим остану сами; с' тога прође доста, док га нека ларма сети оног госта,
јер из оне собе, ди су деца била,
грдна ираска, вика, дрека се орила!!!

Брзо Раде тамо; е' гледајте чуда!
шта почини дерлад иијана и луда!!!
Сав намештај лежи у прабини доле, а чаршав са стола виси у две поле, флаше и тањира, што су овде били немогоше дуже одолети сили ове чете мале, али разуздане!

Леже парчад разна, широм на све сгране!
Чика Раде стао, па се само диви,
а један несташко на њега се криви,
онај други опет гле „оуравља“ нешто,
а онај му трећи *припомаже вешто*; . . .
Чика Ради коса сва се у висе дигла,

www.UNILIB.rs 000 Гарашанин сад купи својевољце да иду на хајдуке. Заборавио је да су и хајдуци својевољци.

☙ У Броду су једну улицу назвали „Бранковом улицом.“ — То је лепо! — Другу су улицу назвали „Вуковом улицом.“ — И то је лепо. Али та се улица до сада звала „Српском улицом.“ И то је лепо — било. (Само не верујемо да ће Вуку мило бити што се баш његовим именом брише име „Српско.“)

☚ У Бечу се родило дете са једним оком. (Даклем није дуалиста). А то му је око на сред чела. (Даклем је централиста).

Ω Д. К. је само зато пао у милост Германову што је написао рђаву И к о н и ј у.

□ Кукавна Црња! није ни мислила да за неколико сати може бити још ц р њ а.

= У Шајкашкој сад натарош бира доктора. Други пут ће опет доктор бирати натароша. Па зар то није равноправност!

Др-у Ст. Павловићу,

Ауктору мале и велике поезике, уреднику
„Нашег Доба“ etc. etc.

Ти волиш туђим титрати се болом,
У твојем је добу то врлина вис.
На тужне гласе ја одјекно молем, —
А ти ми песму раздера к'о рис.

Ја нисам прист'о у парнаске сфере,
Ал чистом тугом бар не кујим свет.
У оној песми увреде ни зере —
Ал теби с' мили кр'ат' сваки лет.

И кад би с' нешто под твог доба чалму
Родио српски Шекспир, Пушкин, Тас',
Ти не би — ти би питао га да л' му
Тиса и Герман благосиља глас.

Па ако није лиз'о јасли твоје,
Па ако не би пао у твој грех,
Ти би му песме, исто као моје
Прљавом руком дер'о у подсмех.

И ова песма, — ако и болеца,
Ал ће преживет' твојих блудња смер,
И читаће је наше деце деца,
И неће рећи да ја беах звер.

У што сам перо умочио своје,
То, Стево, видиш, нит' је мед, ни жуч.
Песма је твоја. — Перо оста моје,
Чиста му савест придржава луч.

Ј.

тек саде га пакост и љутина стигла,
па зграбивши редом ову дерлад пуну,
спусти на њих руку; . . па ко кишу густу
дели им шамаре, буботке и цесовке, . . .
а они ко миши у сред мишоловке
цичу, вриште, дрече, отимају с', плачу,
а он спушта на њих кишу све то јачу! . . .
„Зар се тако влада у туђинској кући?“ . .
— тако пита пошто престаде их тући, —
„а и Ваш ми отац мора честит да је,
„кад за такву бруку нимало не хаје!
„куд је врагу до сад? Ди ли Вам је баба,
„однео га с' Вама онај црни даба!!
„Где је отац, реци, ти балави створе?!
„куда ли је? Казуј! . . Хоћеш рећи море?! . .
. . . Сви се гости слегли, да чују и виде,
али „отац“ нема, па га нема нигде!!!
Чика Раду чисто подилази мрави,
од онаке овце, рис је посто прави.
„Отац ди је, казуј! . . Ил' ће зло Вас снаћи?“ .
— на то ће тек кроз плач, рећи онај млађи:
„Ми немамо оца! . . а оног не знамо,
„што је дошо био са нама овамо! . . .
„сиграли се ми смо, „шилицке“ и „пале“,

„кад нас онај чика питао из шале
„дал' би хтели с њиме ићи штиг ивица
„па ћ бити за нас, и добра јестива? . .
„а ми смо му казали, да би шили радо!!!
. . . Чика Раде види, како је настрада!!!
Осећа и знаде, са тим „оцем“ шта је,
па погледа брзо у све собне краје,
ал' жалости веље! . . Овде фали ово,
а из оног краја фали опет оно! . . .
Све је онај браца „сикаково“ па одно
угурсуство беше овде врло плодно! . . .
напунио себи цепове и уста,
па онда је лепо очистио чувства!!!
. . . Шта сад да се чини? . . . Нема вајде друге,
и да неби било још и веће руге,
„дерлад“ ону пушта, нека иду кући,
ал' од тешке муке, мисли Раде пући! . .
. . . Аој чика Радо! . . јадни чика Радо! . .
гле како си болан ужасно настрада!!!

Др. Казбулбуц.

Шта све мора да верује. Стармали (— т. ј. ако хоће).

Да поц Панта воли љубити руку Герману (острагушу) — него правим путем доћи да буде новосатски прота.

Да је Пера Тодоровић ишао у Бугарску само зато, да покаже Гарашанину, како он уме бити господар своје „слободе.“

Да Јаша Игњатовић зна шта су српски јади — а српски јади да не знају ко је Јаша Игњатовић.

Да је између „Заставе“ и „Браника“ пљускавица више начелна него лична била. („Била“ — ох ала је то каткад корисна реч.)

Да ће гроф Зичи до године тако исто срдачно дочекати високог госта, као што га је ове године дочекао.

Да се Анђелић не би знао разболети још неколико пута, само кад би му се из Пеште допустило.

Да Рахметовић не би био благонадежнији јуноша, кад би што друго радио, а не чим искочи из школе, — а он своме професору рена поднос (и то рена од 25 година, — шта га је дана продангубио док је на тај рен нацуњао!)

Желанија.

Бизмарк жели трајна мира,
 Па с Русијом кокетира;
 Тиса жели да брилира
 Да му народ све жирира;
 А Сапари милијоне
 Да добије на купоне;
 Врли Хрват Хедервари
 Да Хрватску помадари;
 Анте жели одозгора
 Све до Дрине и Јавора;
 Абдул, да га Пешта има
 Још радије нег Керима,
 Гарашанин жељу жари
 Да Србију поджандари;
 Прош Стева свуд се трпа
 Ко дотету малом крпа,
 Сад једино јоште жели
 Да с' у Пешту сав пресели;
 А шта жели браца Васа?
 Да се мало про бана са,
 Дика Јоца главу ј' диг'о
 Јер је жељу своју стиго.
 „Виделу“ је жеља стара:

Мутна вода, доста пара;
 „Наше“ с' „Доба“ жељом скврни:
 Што је бело да оцрни,
 Што је црно да окречи,
 Па с тим да се керебечи.
 Аца жели доста вина;
 Игуманка кола фина;
 Кнез Батенберг да се врати;
 Герман само да с' инати.

Иже.

Атентат против краља Милана.

Драги „Стармали!“ Право је да и ти постанеш велики, те с тога хоћу, да ти јавим велику тајну, која ће задивити свет.

Пре неколико дана донела је Нова Преса вест, да се у Старој Пазови спрема атентат на краља Милана. Страшна ми посла! Исто тако може сутра јавити Стара Преса, да се у Новој Пазови спрема атентат. Ал нека та господа јаве што занимљивије, ако су момци. Бадава, не знају, па зато ћу се и прославити ја. „Нова Сл. Преса“ зна само ово: „У Старој Пазови ушло се у траг врло разгранатој завери, коју су тамошњи Срби ковали против живота краља Милана. Радило се на томе, да се при повратку из Угарске ухвати краљ, па да се присили да захвали, ил да се убије. Тој завери припадају поглавито сви апотекари из околине.“ Ето, то вам је све, што може испричати „Нова Сл. Преса.“ Ал нека покаже, ако зна, којим су то начином хтели апотекари из пазовачке околине да ухвате краља Милана на аустро-угарском земљишту, па да га присиле на одступање са српског престола. Е о том не говори „Н. Сл. Преса,“ а богме је то јако занимљиво. Ја сам о том начину разабрао ово:

Апотекари из старо-пазовачке околине, нарочито пак апотекари из оних места, у којима нема аптека, држали су збор, али на њихову несрећу на оној малој хумци више Пазова, те их је зато и видео дописник Н. Сл. Пресе са бечког Каленберга. Он их је велим видио, а можда их је чак и чуо, но само то није хтео јављати, јер би се тада дознало, да он има страшно велике уши. Но мени је дошао до руку записник атентатског збора, те тим могу цео умишљај јавити.

Прва је тешкоћа завереника била, да пронађу начин, како ће зауставити краљев влак код Старе Пазове, те да могу упитати краља: хоће ли он лепо дати оставку или не. Мислили су, на једно смислили, да један даде из своје апотеке салпетера, други угљена, трећи гриншпана и т. д. па да направе на сред пруге „грчку ватру.“ Краљев влак ће проћи онуд ноћу и кад дође на 200 метара пред опредељено место, онда је било наређено, да један шергт апотекарски запали шпеције. „Грчка ватра“, која би се састојала из 7 боја, преплашила би машинисту на влаку и он би влак зауставио. То би било на сред пољане, код кукуруза.

Друга је тешкоћа била, да се пронађе начин, како да краљ сиђе из вагона. Мислили су, и ово сми-

слили. Чим влак стане, онда ће један од завереника
викнути: „Господине машинисто што си стао; зар не
видиш, да је ово „грчка ватра,“ а упалили смо је у
почаст краљу. Ми смо, знаш господине машинисто,
тајно карташко друштво, па се овде у пољу картамо
на велике новце.“ Чим то чује краљ Милан, нема ни-
какве сумње, да ће он скочити из вагона и повикати:
„станите, ја сецујем банку.“

Трећа је тешкоћа била, како ће краља Милана
одмамити мало дубље у кукурузе. То већ апотекарима
није тешко. Смислише дакле, да се мало картају, а
мало и пијуцкају, а краљу ће метнути у вино што
треба. Он ће мало после казати: „Нек место мене даје
банку мој ађутант, а ја ћу сад доћи натраг.“ И на
тај начин одмамили би завереници краља до каквог
заклоњеног мирног места. Тамо би му прешло неко-
лико завереника и казало: „Ти си попио у вино отров
и зато се сад превијаш. Ако одмах потпишеш оставку
на српски престо, ми ћемо ти дати лек од отрова,
јер смо ми апотекари, па знамо то, и онда се можеш
с нама даље картати. А ако нећеш, онда ће те отров
убити. Бадава ти је сад да трчиш по околним апоте-
кама, нико ти неће дати лек против отрова, јер су сви
апотекари околине у овој завери.“ Нема сумње, да би
краљ Милан потписао оставку, јер би га ухватио страх.
А кад би потписао већ зготовљену оставку онда би
му казали: „Е баш смо те преварили. Ти ниси ни пио
отрова, него остани мало ту где си, за час ће ти бити
лакше.“

Ето видите, на тај начин су мислили апотекари,
да принуде краља Милана да даде оставку, и онда би
с том оставком у цепену отишли сваки својој кући и
ујутру отворили сваку своју апотеку, као да није ништа
ни било.

А да краљ Милан случајно није хтео потписати
оставку, е онда би му дошли главе. Давали би му кроз
3 дана, свака два сата по један од оних прашака, о
којима вели оглас „Нове Слободне Пресе“ да су ле-
ковити од свачега, па би краљ сигурно четврти дан
— умро.

Ето тако је скован план у Старој Пазови, по
коме је требао бити изведен атентат против краља Ми-
лана. А није дошло до атентата с тога, што је баш
оном апотекару, који је требао дати салпетер за „грчку
ватру“, нестала та спечија, а док је он поручио из
Пеште салпетера, донде је краљ Милан већ прошао и
онуда и отишао у Београд. Е сад молим нек пресуде чи-
таоци: „Зар није овај Стармалов извештај занимљивији
и вештији од оног извештаја у Н. Сл. Преси. Ја ми-
слим да јесте. — Од мене приповетка, а од бога здравље.
Θ.

Поздрав и порук.

Ја сам чуо шта си рекла,
Каз'о ми је братац мој.
Кад је тако, нек је тако —
Ти си моја, ја сам твој.

А да буде још јаснији
Овај поздрав, порук мој.

Ти си моја несуђена,
Несуђеник ја сам твој.

А суђеник кад ти дође
— Можда ће се звати Kohn —
Ја ћу онда вес'о бити,
Веселији него он.

И у здравље твоје маме
Искапићу чаша пет,
Благодаран вишњем богу —
Што јој нисам посто зет.

„Онај зврндош“.

Промуђурна сна.

Једна свекрва из Срема донесе својој снаји један
судук кад јој је први пут дошла у госте. Сна која
ни пре ни после тога није видела то створење —
наложи ватру, мете у тепсију масти, а судук на маст
те поче пећи, да свекрву угости.

Свекрва примети да сна нешто дуго у кујни
шмрда па ће изићи да види шта ради. Кад она у
кујну, а сна стоји код банка па ложи ватру сва се
запурила. Свекрва се наднесе над тепсију, и види да
судук плива на масти.

А шта то радиш Јело?

Та ето печем мамо?

А јо жалосна, та то се не пече, ћерко!

Па шта је то, мамо?

Та судук.

Е часни га крст потро, а ја мислим да је хур-
ка, па час domeћем масти, а час воде ал неће ника-
ко да цврчи.

Б.

Досетљива жена.

Један Чива био дужан своме комшији опет Чи-
вутину приличну своту новаца.

Што се већма приближавао дан враћања, тим је
дужник све немирнији постајао. Кад већ и последњи
дан куцну, не мож' чива ни да ј де од бриге. У вече
легне, ал сна ни од корова, зло се адао у бригу,
преврће се, стење, хуче, која и каква ту још сијасе-
та није било. Жена му — да не дангуби отвори са-
мо једно око па гледи како јој се муж крха по па-
мети, на послетку прогледи и на друго око, па рече:
„а шта је теби што не спаваш?“ А што ме питаш
кад знаш да сутра треба „Леблу“ да вратим дуг, а
немам још ни половицу новца. Па причекаће он бо-
га ти, то нек ти је најмања брига! Е чекаће канда
већ чујем бат његови велики ногу. Знаш шта, упаде
му жена у реч, иди ома па му кажи да му не можеш
сутра никако вратити, понда ћеш скинути бригу с'
врата.

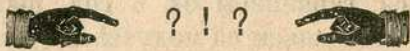
Шмили се учини доста пробитачан предлог же-
нин, навуче — управо набаца на себе аљине, па
хајд до кредитора, како дође под пенђер, а он куц!
куц! Лебл се одзове одмах, јер се баш у тај пар
пробудио, па размишљао о сну што га је сањао; а
баш могу вам казати и шта је сањао. Сања он да је

у забуну дао форинту на Турско-Бечејске погорелце на ко потрчи за скупљачима на поље да иште на-траг, и у том се скотрља с кревета на земљу, и ра-збије онај од по литре нос.

Кад Лебл отвори пажљиво шалукатру, позна сво-га дужника, те га зашита шта ће? Овај му каже за-што је тако у не време дошао и замоли га за „долго-терцијеније.“ Мал шлог не удари Лебла кад је чуо, и зацело би био пао, да га и сувише велике ноге не задржаше.

Жена је имала право, јер њен муж сасвим спо-којно леже — онако обучен — и захрка, а Лебл од муке све до зоре ока на око свео није, а простирач под собом од муке сав је петама поцепао.

Б.

Верујте нам, све би било бадава, кад не би било рачуна.

Сваки живи рачуна — та и сами мртви ра-чунају (на фторо пришествије господње).

Нађите ми данас кога, који не би рачунао. Једни рачунају вешто, други невешто; једни пра-во, други криво; једни са бирташем, други без бирташа и т. д. али рачунати се мора (баш и за то, да не буде све бадава.)

Рачуна има четири вида: собраније, отја-тије, умноженије, и разделеније, — па сваком је слободно бирати који му се вид свиди.

Као год што Бугари данас рачунају на со-браније,

Као год што велике силе рачунају на от-вјатије (одузимање или анектирање) —

Као год што Тиса и Герман рачунају на раз-деленије (у срп. слободоумној странци) —

Тако и „Стармали“ рачуна на умножени-је (својих претплатника) — а то би био врло леп доказ, да ће се преварити они, који хоће да превуку штрикљу преко наших рачуна.

Са лозинком „Умноженије ва исцелије души и тјела“ — отварамо:

Нову претплату

на четврто тромесечје „Стармалог.“

Ову претплату отварамо и у интересу Европ-ског мира. Јер треба само платити 1 фор. па ћеш онда имати мира све до нове године.

1 фр. плаћају само наши саотачаственици. Остали плаћају мало више (2 $\frac{1}{2}$ динара) — за штроф, што нису аустро-угарски грађани.

Претплата се шаље на издаваштво „Стар-малог“ у Нови Сад.

А ми обећавамо, да ћемо остати стари. Нити ћемо се поправити нашим супостатима, нити ћемо се проуљити нашим једномишљеницима.

Уредништво и издаваштво „Стармалог“.

ШКОЛСКЕ КЊИГЕ

КОЈЕ СЕ МОГУ ДОБИТИ

У ШТАМПАРИЈИ А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМ САДУ

ево су ове:

Буквар са сликама за срп. осн. шк. ново издање	16 н.
Упутство уз буквар за основне школе	10 "
Црквено слов. буквар са читанком ново издање	16 "
Читанка за други разред српске осн. школе	24 "
Читанка за трећи разред српске осн. школе	28 "
Читанка за четврти разред срп. осн. школе	34 "
Читанка за први и други разред нижих зана-глијских школа, тврдо укоричена, 306 стр.	90 "
Рачунски примери за уч. 3.-ћег разр. осн. шк.	8 "
" " " 4.-ог " " "	8 "
" " " 5.-ог " " "	10 "
" " " 6.-ог " " "	8 "
Зоологија за учитељске и више девојачке школе	80 "
Апостоли и Еванђеља у празничне и недељне дане, преко целе године с преводом српским и са 24 слике од епископа Платона, за школ-ску и домаћу потребу има 292 стране	80 "
Наука из светог писма (за писање и на изуост учење) у основној школи — — — —	10 н.
Изв Часослова оупражненіе вх чтеніи церковныхъ книгъ вх оупотребленію вх нар. оучилицихъ	9 н.
Извод из српске граматике. Својим ученицима саставио Ј. Живановић. II. издање — —	30 "
Немачки буквар за основне школе, по разним изворима израдио Стеван В. Поповић епар-хијски школски референт — — — —	16 "
Општи земљопис за српске народне школе у Угарској, превео по Кутнер-Мајеру и по-пунио Ст. В. Поповић епарх. школ. рефе-ренат са 9 слика и мапом уз ово иде до-датак: Наука о глобусу и мапама — — —	25 "
Један пут један — таблица на тврдој артији —	2 "
Историја Угарске, са уводом у историју света за ниже разреде средњих школа написао Др. Фрања Рибари, с мађарског превео проф. Милан А. Јовановић. Свеска I.	60 "
" II.	60 "
Велика катавасија	1. — "
Мала катавасија	20 н.
Ћимнастичке игре са сликама. Део I.	1. — "
Одабране народне песме за учење на изуост у срп. основним школама друго издање	10 "
Дисциплинарна правила за учит срп. осн. шк.	10 "
Наставни план за срп. нар. учитеље	20 "
Нове метарске мере	10 "

Ко дакле жели да горње књиге из прве руке добије, нека се обрати подписатој накнадној штампа-рији од које ће добити највећи књијарски рабат. Иначе могу се ове књиге добити и у свима српским књијарама. Штампарија А. Пајевића у Н. Саду.

Још се могу добити сви бројеви „Стармалога“ од почетка до данас.

WWW.UNI.BG
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

О Г Л А С И.

РЕД ШЛОВИДБЕ.

Помт. лађа
од 28. септембра

1886. до
до 18. октобра.

Из НОВОГ САДА у ТИТЕЛ у служби мешовитој:
уторником и петком не пре 7 сахата у вече.

Из НОВОГ САДА у СЛАНКАМЕН-ТИТЕЛ и на по-
тиске станице средом и недељом у 5 и по сахата
по подне.

Из НОВОГ САДА у ЗЕМУН и БЕОГРАД сваки дан
у 5 и по сахата по подне.

Из НОВОГ САДА у ОРШАВУ средом, петком и
недељом у 5 и по сахата по подне.

Из НОВОГ САДА у БУДИМПЕШТУ сваки дан у
10²/₄ сахата пре подне.

У НОВОМ САДУ, 27. септембра 1886.

ОПРАВНИШТВО.

У савршених

ШИВАЋИХ МАШИНА

најновијег Сингер-система са двостру-
ким швом, са најновијим моталом за конач,
машинским укупним прибором, елегантним по-
клопцем из ораховине, мозаиком урешеним
столом и са гаранциом од 6 год. шаљем са
безплатним паковањем са подужењем (per Nach-
nahme) за 35 фор. ил 78 дин.

Машине су са свог најновијег механизма
и са своје строге солидне и истрајне кон-
струкције до сад ненадмашене, и могу се
сваком помт. потребачу савесно и најтоплије
препоручити.

Налози се обављају за готов новац ил
пошто се капара од 10 фор. ил 2 дук. пош-
том уручи, које ваља слати са читком адре-
сом на фабричара:
3-10

J. KARNER, representant: A. Radulowits
Wien, VII., Zieglergasse Nr. 42.

Трговачка кућа Бернхарда Тихо у Брину, Krautmarkt
за извоз, 18. бр.
шиље са платом у натов:

ЧОХЕ ЗА ГОСПОЂЕ

чиста вуна, свакојаке
боје по моди, 10 метара
за читаву хаљину, 100
цм. ширине.

== 8 фор. ==

НИГЕР-ЛОДЕН ЗА ЗИМУ.

најновије и најтрајније
за женске хаљине, 100
цм. широко.

10 метара 5 ф. 50 н.

ИНДИЈСКИ ФУЛ

полак вуна,
у свима могућим бојама,
за потпуну хаљину, 100
цм. ширине.

10 метара 4 ф. 50 н.

ВУНЕНИ РИПС

60 цм. широк.
10 метара 3 ф. 40 н.

КАШМИР

полак вуна
== 100 цм. широк. ==
10 метара 4 фор.

ЦРНИ ТЕРНО

100 цм. широк, који је
пре коштао 60 новч. да-
јем док га траје

10 метара 4 ф. 50 н.

Поркет за хаљине

Красни десени
за прање, у комадима од
10-11 метара, 60 цм.
широки, за целу хаљину

== 3 ф. 50 н. ==

Валерија-фланел

полак вуна,
најновији десени по мо-
ди, најбоље за зимске
хаљине, 60 цм. широко.

10 метара 4 фор.

ПЛАТНО КУЉЕВНО

1 кмд 4/4 широко 4 фор.

1 кмд 5/4 широко 5 фор.

КИНГ-ТКАНИНА

боља него платно од пре-
ђе, 1 к. 30 рифи потпун
== 5 фор. 80 новч. ==

ОКСФОРД

за прање, најбоље ка-
квоће, 1 к. 29 р. потпун
== 4 фор. 50 новч. ==

КОНОФАС

1 к. љубичасти 4 ф. 80 н.
1 к. црвен . . . 5 ф. 20 н.

Гарнитура од рипса

састојећа се из 2 крв.
и 1 асталског застирача
== 4 фор. 50 новч. ==

1 гарнитура од јуте

2 крв. и 1 аст. застирач
== 3 фор. 50 новч. ==

ВУНЕНЕ МАТЕРИЈЕ ИЗ БРИНА ЗА ОДЕЛО.

Палмерстон, харлајн, мандарин, за зимске капуте
и огртаче, као и тифл, лоден, перувјан, доскин,
у комадима за цело одело и капуте у половину
цене.

ВЕЛИКО СТОВАРИШТЕ

плетених марама за главу
у свима бојама, 1 комад
величине 6/4 1 ф. 70 н.

Телови за госпе и јакне за женске
1 к. вел. сорте 2 ф. 30 н.

Извесна количина вунених марама за огртање

за госпође, 9/4 дугачке, у свима простим бојама,
као и десинираних, пре беше цена 4 фор. 50 новч.,
а сад је будашто т. ј.

== 2 форинта. == (4-20)

== Препродавци добивају 5% рабата. ==

Мустре и ценовници шиљу се бесплатно.